

Број 22 – 23 - Београд, фебруар 2020. Година VI

УСПЕТИ? НЕ УСПЕТИ?

Подстицај за размишљање о успеху и неуспеху у животу и литератури – хронолошки прегледи живота и рада (као грађа)

Извор **Маска лешника са пронађеним предметима**

Подстакнути Вашим позивом, који је тему *успеха и неуспеха у животи и литератури*, поставио на најшире и најсолидније основе, ја сам за ову прилику и тематски број Вашег часописа, бацио поглед на судбину три писца: Рембоа, Кафке и Момчила Настасијевића. Чег има више на свету – успеха или неуспеха? И ако није апсурдно, шта је успешније – успех или неуспех?

Не успети - није страшно, страшнији је од тога само успех који се временом покаже као потпуни неуспех. Ма колико то парадоксално звучало, прави успех води кроз неуспех. Велики неуспех временом

открива успех који није за подцењивање. То треба, наравно, доказати. Зар то не доказују хронологије живота и рада многих уметника, писаца, музичара, проналазача, генија?

1.
(Хронолошки *преглед живота и рада Артура Рембоа*)

1854. 20. октобра родио се у Шарлевилу (Ардени) Жан-Никола-Артур Рембо. Његов отац, пешадијски капетан Фредерик Рембо, стално је премештан из гарнизона у гарнизон, те готово никад није живео са породицом. Мајка, Виталија рођена Куиф, била је пореклом из породице малих земљопоседника.

1862. Артур (са братом Фредериком) почиње да похађа школу у приватном Росаовом заводу. Одмах се истиче као одличан ученик.

1865. Априла, ступа у колеж у Шарлевилу.

1866. Верлен: *Сатиурне џесме*.

1867. Почиње Артурово пријатељство са Ернестом Делаеом. Смрт Бодлера.

1868. Поводом престолонаследникове прве причести, Рембо му шаље оду коју је саставио на латинском.

Лотреамон (Исидор Дикас) објављује *Прво Малдорово џезање*.

1869. Рембоови састави на латинском објављени су у школским публикацијама; један од њих је и награђен. Рембо пише прву данас познату песму на француском: *Новојодишњи џоклон за сирочад* песма је објављена 2. јануара 1870. у *La Revue pour tous*. Верлен: *Галантине свејковине*.

1870. 17. јануара у колеж у Шарлевилу долази професор Жорж Изамбар, свега шест година старији од Рембоа. Он Рембоу открива Вијона, Раблеа, Игоа, Банвила и друге писце; уводи га у савремену књижевност.

24. маја Рембо пише Банвилу тражећи објављивање трију својих песама у зборнику *Савремени Парнас*.

Јула, избија француско-пруски рат.

13. августа у сатиричном листу *La Charge* објављена је Рембоова песма *Три џољуца (Прво вече)*.

29. августа Рембо први пут бежи од куће; не успева му да доспе до Париза.

2. септембра француска војска капитулира код Седана.

4. септембра проглашена је Република.

7. октобра Рембо поново бежи, овај пут у Белгију. На том путовању настале су неке његове најведрије песме.

Вративши се кући, у општинској библиотеци чита књиге из најразличитијих области (француски

социјалисти-утописти, романи из XVIII века, дела из историје, окулпизма, итд.).

Смрт Лотреамона. Верлен: *Добра џесма*.

1871. 15. фебруара напушта школу, а 25. фебруара бежи трећи пут, у Париз, где петнаестак дана без пребијене паре скита улицама. У Шарлевил се враћа пешице, пробијајући се кроз пруске линије. Саставља *Нацрт Комунистичкој успава* који није сачуван.

18. марта избија побуна у Паризу. Рембо испољава страсну опредељеност за Комуна која је проглашена 27. марта. Према неким претпоставкама, не довољно основаним, за време Комуна био је у Паризу и ступио у редове комунара.

13. и 15. маја пише два чувена програмска писма: прво, од 13. маја, Ж. Изамбару, а друго, од 15. маја, названо *Писмом виговитијој*, Полу Деменију.

21—28. маја: „крвава седмица“. Париска комуна је сурово угушена.

15. августа Рембо шаље Банвилу друго писмо, са песмом *Песнику џоводом цвећа*.

Пише и Верлену, шаљући му своје песме. Верлен је одушевљен младим песником и зове га у престоницу. С рукописом песме *Пијани брод* Рембо половином септембра стиже у Париз. Ту је гост тек ожењеног Верлена који са супругом Матидом живи у стану свог таста. Испољавајући изразиту аверзију према малограђанским конвенцијама, у тој средини убрзо постаје непожељан. Верлен му налази нова пребивалишта код пријатеља Шарла Кроа, Форена, Кабанера, Банвила. Уводи га у „Зезачки круг“ (назван и „Друштвом пакосних добричина“) у коме се окупља невелик број познатих књижевника и уметника. У *Албуму* који заједнички састављају чланови тог друштва. Рембо дележи пародије на стихове других песника.

Понашање Рембоа и Верлена скандализује њихову околину, а нарочито Верленову породицу. Претварајући се у хомосексуални однос, њихова веза изазива оговарања. Стога Рембо, иако је био дочекан као поетско откровење и изузетни таленат бива окружен непријатељством и на крају практично искључен из круга у који га је Верлен увео.

Родио се Пол Валери. Маларме, у часопису *Савремени Парнас*, објављује одломак из *Иродијаже*.

1872. Да би Верлену омогућио помирење са женом, Рембо се фебруара враћа у Шарлевил. Делимично примењујући верленовску поетику, пише песме које је касније назвао „попевкама ништавила“ (*chansons neantes*). У мају, на Верленов позив, враћа се у Париз.

7. јула Рембо и Верлен изненада одлазе у Белгију. Бораве у Бриселу и путују Белгијом до 7. септембра, када се у Остендеу укрцавају у брод за Лондон.

Родио се Пол Валери. Маларме, у часопису *Савремени Парнас*, објављује одломак из *Иродијаже*.

Магаза ~
Популарна,
мобилна
електронска
књижара
"Скупљача
прашине"
позната и као
ПЕТАО

Старинарница, антикварница, на ваздушним пругама
отворена од зоре до трећих петлова
Возови на овој трансземаљској књижевној радњи не касне. Да ли знате зашто?

ПЕТАО Заветина⁺

"Заветина" Акција МАГАЗЕ - НОВА
СЕРИЈА КЊИЖЕВНОГ ЧАСОПИСА
ЗАВЕТИНЕ+

ЦЈЕЛОМУДРИЈА овог света

(1989–2019)

ДУГО ПУТОВАЊЕ РУКОПИСА ЈЕДНОГ РОМАНА ОД ФИЈОКЕ ДО СРПСКИХ ИЗДАВАЧА

Неки одломци из **ЦЈЕЛОМУДРИЈА овог света** публиковани су крајем 20. и почетком 21. века, најчешће у часописима штампаним у провинцији (Крагујевац, Велика Плана, Мало Црниће, Ниш, Сврљиг...) У листу „Заветине+“, штампано је неколико наставака овог рукописа (закључно са бројем 8; тзв. прва серија овог листа), и то би било то; кратка прича, да - *мршаво* што би се рекло. Али, у суштини, све је дуже, парадоксалније и апсурдније... У једном ковертићу нађох (*прег нашу Славу - Св. Аранђела, 2019.* - *уочи одласка у Шведску*) *два исечка из новина о ширем и ужем избору романа на Деретинином конкурс за необјављени роман и запис о рукопису романа ШИФРА ЈЕГУЉА* (који су одбијали – годинама, пре тога! - без речи, објашњења, на разним конкурсима, и по редакцијама тзв. великих издавача, почев од 1989. године, када сам почео нудити тај рукопис, па све до те 2014. године, на *јом Деретинином конкурс*) **Запис Радивоја Шајтинаца**, песника и члана жирија. Тест је недатиран, не сећам се како је и када доспео до мене - можда крајем те исте 2014. године? То је био први написан текст о том рукопису чије дуго и велико путовање траје дуже од четврт столећа! * Не желим ни да нагађам зашто га је написао? Време ће све, као и обично, показати зашто. Савест живи писци не могу избећи, пре свега своју савест, Шајтинац је то показао и доказао...

Мирослав Лукић ШИФРА ЈЕГУЉА | ЗАПИС О РУКОПИСУ

Мора се *познати*, рејке су овакве књије у српској књижевној, како историји *шако* и *породици*. За разлику од оних *полемичних* и

*превратничких са сјановишћа, пре свега естетичких дилема и филозофских модела, конструкција, деконструкција или реинтерпретација, ова књија Мирослава Лукића комбинација је личне, завичајне, националне, космолошке, ерудитске, поетичке и заветне енциклопедијске мисије у превредовању и прочишћавању српске књижевности, њене историје, достигнућа, тематских и духовних простора, домета и турбуленција, искушења и моралних и антропоцентричних, статусних и вредносних. Ауторов, условно говорећи, примарни композициони модел аутистичан је и убедљив прејели широкотипезних исходништа – шитоиними и гашуми, време и простор, историја и догађаји, дидлија и океанска лектира, рајтови и биографије, откритија и хајографије, задлуге и убеђења. Проучавања и завештања. Историја идеја, шерор и шарки, национално, иконографско, вишешко „монашко“, све до Идеолошког, пољитичког шитоалишарног, симулакрумског, и постој историјског, сајдерсвејрисуишћо. Критика сваке хијерархије али и поираја за гејекцијом нејодчињавања. Кардинална тема обрачуна са бирокрајском књижевношћу. Археологија преушћивања личност и дела. Књија је поделена на прецизне, не само шемајске већ провозирајуће откритвалачке или феноменолошке области. Следи се хронологија врло захтевнот породично, национално, човекоштражишћешкој корјуса идеја шито у појединачној мери личној ауторствима није ни мало свакодневно или виђено. Жесток је ово обрачу са стереотипима свих врста, али то је посебна и неискрпна област, бескрајна као монолог пања тотема који збори светлу, лицима и звездама. Међушћим, да би то у рејекцији било праћено и схваћено, побринула се микседијална позиција ауторовот композиционој решења. Поетски интимне и експресивне исказе наставаљају *јасажи мемоаристичке, ејско се преображава у енциклопедијски систематизовано а ово у полемичку есејистичку, мудрог искреношћу бојашћу памфлеј. Причини се и мейашћекст с елементима рејоричке персифлаже, демистификује се и сам постојак али дискурзивни предео је сјамен ко камени и водени белег, кућа, Храм, Мајаза и развојешћан и анјажован у својој појоручи и нејошћедан у својој анимацији и сујериорне ауторске свесћи и савесћи. Шито фактиографски, шито микроконишћекстализацијом, наравно овде су појоручина бројна имена из културне, пољитичке, верске, филозофске историје човечанства, и њихова се духовна прецизност узвисује мудрошћу појоручи изнад сфере појоручи „услужне комјешћености“.* Антидиокрајска *јлавешћ изнад предела и подној шћа националној ослонца у ком су лични, породични и уметнички заветни дело којим се лична судбина одужује животошћу и уметности.**

Ово је књига која се дуго и пажљиво чита, памти и одгонета, захтева одговорну и аналитичку мултидисциплинарност а своју садржајну комуникативност лоцира у праву богаћења читалачког знања, открића и демистификација.

Радивој Шајтинац

* Споменути роман се пробио у ужи избор једног књижевног конкурса, после немих "шпиба" кроз које је прошао у Београду ("Просвета", "БИГЗ", СКЗ, ...) и Сарајеву... али је, наравно остао и даље у ауторовим фиокама, чекајући нека друга времена, која можда у овој и овакој земљи неће ни доћи, или ако и дођу, биће то доцкан, прекасно)... Зашто овакве рукописе, овде (у Србији, овдашњој, оваквој каква јесте), одбијају, не воле, и чак – спречавају? - Постоји одговор на то питање, и треба да га дају, из свог угла, и други српски писци. Ја све ово пишем, далеко од Србије, ове зиме, да се ЗАХВАЛИМ, на време, свима који су у минулим деценијама одбили или спречили објављивање „ЦЈЕЛОМУДРИЈА“, ма из кога разлога, тобож књижевног, ванкњижевног, идеолошког. Помогли су ми, сви ти уредници – српске транзиције, дубоко огрезли у фатуму поститиозма, натерали су ме у велики инат и удубљивање – зато, велико им хвала. Већина од њих је у књижевном смислу покојна, и сви по својој заслуги леже у заједничкој гробници титоизма. Рукопис који су одбијали, где чуда, надживео их је! Ево, дошло је време да се, у целини, обелодани на велики дан – Васкрс 2020. године.

Хвала Богу! - (БТ)

Ускршњи двоброј 25-27/2020. Заветина + излази из штампе првих дана априла. Продаваће се по цени од 1000,00 динар. Потрудите се да овај Ускршњи број Заветина + у којем се, поред осталог, први пут обелодањује целовита верзија рукописа романа ЦЈЕЛОМУДРИЈА, набавите на време – примерак се може унапред резервисати већ од 14. јануара 2020. Уплата може да се изврши телефонски, или поштанском упутницом на наведену адресу. Поручиоци из иностранства плаћају и поштанске трошкове!! - У случају недоумице посетите МАГАЗУ Браће Лукић, популарну мобилну електронску књижару познатију као ПЕТАО Заветина

ЗАВЕТИНЕ+ Број 22 – 23 - Београд, фебруар 2020. Голина VI). САДРЖАЈ: УСПЕШНЕ УСПЕШНИ? / Бела Тукадроз (1-6) | ОДАВДЕ: БЕЗ ОБЛАНДЕ СУПРОСТАВЉАЊЕ НАЈГОРОЈ ВАРИЈАНТИ / Б. Тукадроз (Поновно читање уредничких уводника у тематске бројеве часописа *Браничево* | Александар Лукић: Тематски број: БЕЗДАНА УМЕТНОСТ > ТЕМАТСКИ БРОЈ – УСПЕХ И НЕУСПЕХ У ЖИВОТУ И У ЛИТЕРАТУРИ(7) | ТЕМАТСКИ БРОЈ – ТРАЖЕЊЕ СРБИЈЕ И ЊЕНОГ ИЗРАЖАВАЊА > ДА ЛИ ЈЕ САВА САВАНОВИЋ ЖИВ И ДАНАС? (8) | КЊИЖЕВНА НАГРАДА "ГОСПОДИН ВИР" 2010. > ПИТАЊА, ЧУЊЕЊА, НЕВРОЗЕ, ПРЕВРЕДОВАЊЕ (9) | КЊИЖЕВНА КРИТИКА ИЛИ ПРОВЕТРАВАЊЕ КРИТИЧАРСКИХ ЛОЖА (10) | Темат: Парадокс књижевне лустрације | КРИТИЧКО ПРЕИСПИТАВАЊЕ И САВЛАДАВАЊЕ ЗЛА АВТОРИТАРНЕ ПРОШЛОСТИ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ > ПОЕЗИЈА ХХ ВЕКА – СВОБЕЊЕ БИЛАНСА | ДУХ СРПСКЕ КЊИЖЕВНОСТИ (11-12) | ФАНТАЗМАГОРИЧНА ИСТОРИЈА ВАЛТАЗАР ПРЕВАЛЕЗ | Један могући избор | СУДБИНА СРБИЈЕ - Од чега зависи судбина Србије? / Бела Тукадроз(12-14) | Александар Лукић ДИВЉИ ПАРАДАЈС „СЕРАВАЦ“ (14) > Истина о српским писцима / Бела Тукадроз (14 - 17) | Летопис „ЗАВЕТИНЕ+“ ЕКСКЛУЗИВНО (17) | НАША ДУХОВНА СРЕДИШТА/Александар Лукић (17-18) | ДНЕВНИК.Варберг НЕСТАЈАЊЕ И НАСТАЈАЊЕ / Бела Тукадроз (18) | ПУНА ПРАЗНИНА Отпор4 / Б. Тук. (19-21) | НАСТАВЉА СЕ, ХВАЛА БОГУ! | Књижевни авантуризам, као и занимање официјелног књижевног критичара, официјелног антологичара - ЂУБРИШТЕ КАО ПРЕЛАЗНО ИСКУШЕЊЕ МОДЕРНЕ УМЕТНОСТИ, 2 (Пример други) (Трагом естетског егзорцизма) / Бела Тукадроз (21-24) | | Бела Тукадроз (Из ризнице) ЗЛАТНИ РАСУДЕНАЦ (18. јун 2011) / Фуснота са пет звездица: критичари о критичарима (Још увек на терену нехачишћеног прилаза према вредновању, превредновању, књижевној лустрацији. Лекција друга, 2) (24-25) | *Баволи су отишли, мајмри, ипак, нису дошли* / Б. Тук (25-26) | ЗАШТО ЈОШ УВЕК ОВДЕ НЕМА ПРЕВРЕДОВАЊА? / Б. Т. (25-27) | *Цијити и коменпир. Нека се Лав Толстој јеврше у свом гробу!* / Б. Т. (28) | (ШТА СУ) КЊИЖЕВНЕ ЕЛИМИНАЦИЈЕ НАСПРАМ ТЗВ. НАЈГЛАВНИЈЕ, ПОСМРТНЕ КРИТИКЕ? / Б. Т. (29) | *КОЈИ СУ ТО ВЕЛИКИ ПИСЦИ, УМЕТНИЦИ? СВЕ САМОЗВАНАЦ ДО САМОЗВАНЦА!* / Б. Т. (29-30) | НАША ДУХОВНА УСРЕДРЕЂИВАЊА ИЗМЕЂУ КАПИЈЕ ЗВИЈЗДА И ПЛАНИНСКОГ ПОЧЕЛА И ИЗВОРА ЈОВАНЕ СТАНОЛЛОВЕ ПУДИНЕ или ТРАГОМ ОНОГА ШТО НАРОД ПРИЧА / Б. Т. (30-31) | НОВИ РАПОРТ – Магаз – Популарна мобилна електронска књижара "Скупљача прашине" познатија као ПЕТАО Заветина (32)